

El CDS balear naufraga

La crisi del CDS, provocada per les diferències entre crítics i oficialistes, pot provocar la ruptura del partit i posar-lo en una situació molt difícil davant les pròximes eleccions autonòmiques de 1991.

Les divergències sorgides entre dos, dels tres, regidors del CDS a l'Ajuntament de Palma (Bartomeu Cerdà i Antoni Roig), i l'aparell del partit presidit per Francesc Quetgles poden dur com a conseqüència el reafirmament de Ramón Aguiló com a batle de Palma, i afavorir el projecte de Jeroni Albertí de crear un partit nacionalista de centre.

La crisi oberta al si del CDS balear té unes clares arrels: les diferències existents entre els dos representants d'aquest partit a l'Ajuntament de Palma i el president del CDS, Quetgles. Diferències que vénen per una continuada indefinició del CDS en la seva política de donar suport a un grup (el PP, a la oposició municipal) o un altre (el PSOE que governa Ciutat). Aquesta indefinició permeté que Bartomeu Cerdà acceptà ser el regidor de Relacions Institucionals de l'Ajuntament de Palma i, conseqüentment, convertir-se en membre de l'equip del govern municipal socialista. La decisió de Cerdà, presa individualment, no fou acceptada pel CDS.

El partit demanà a Cerdà que dimitís del càrrec, cosa que no va fer fins el darrer moment. Aquesta actitud molestà enormement a la cúpula centrista, especialment a Quetgles, que li obrí un expedient i el suspengué de militància, a l'espera de la decisió final i que podria representar l'expulsió. A més, l'aparell del CDS decidí incrementar el control so-

Al partit que presideix Francesc Quetgles la reconciliació és quasi impossible.

bre l'altre «crític» de l'Ajuntament, Antoni Roig. A Roig se li comunicà la creació d'un comitè d'assessorament i ajuda al grup municipal centrista, iniciativa que rebutjà clarament el regidor. Ara, s'espera que el partit també li obri expedient que, igual que el cas de Cerdà, podria arribar a l'expulsió.

La resposta dels crítics no s'ha fet esperar. Quant es convocà el Comitè Insular del CDS el sector crític acon-

seguí, gràcies a tenir momentàniament la majoria, la reprovació de la Secretària del Comitè, Tona Alenyar (oficialista), a petició d'Antoni Roig. Era una clara declaració de guerra oberta.

POSSIBLES BENEFICIATS

Si la resposta de l'aparell del CDS, que es produirà durant les pròximes setmanes, té com a conseqüència l'expulsió de Cerdà i/o Roig

el partit es pot esqueixar i quedar, en la pràctica, dividit en dos. Un grup mantendria el teòric poder dins del partit, l'oficialista, i un altre grup, el crític, podria donar la majoria absoluta als socialistes a l'Ajuntament de Palma. Cerdà ja ha dit que si és expulsat no es consideraria un trànsfuga si donàs suport al PSOE, «perquè ja no tendria partit».

A més, molts dels crítics podrien passar-se en bloc al nou partit d'Albertí. De fet, dins del CDS existeixen una sèrie de persones de reconeguda vàlua política (i que no estan gens cremats per batalles internes) que, aprofitant aquesta crisi i a pesar de no manifestar-se clarament en favor d'un grup o un altre, podrien entrar a formar part del partit que propicia Albertí, després de constatar la impossibilitat que el projecte el CDS cualli a Balears. Cal recordar aquí el fracàs del partit de Suárez el 29-O, que no obtingué cap diputat per les Illes.

I si, a la fi, no és expulsat cap dels representants del sector crític, la situació interna no variarà massa. Totes les fonts consultades asseguren que les diferències són tan grosses que una reconciliació és pràcticament impossible. Ni tan sols amb la intervenció de Madrid es creu que es podrà solucionar el problema. Sobretot tenint en compte que Madrid està en sintonia amb Francesc Quetgles, el president del CDS-Balears.

Miquel Payeras